

ACCIÓ SINDICAL

Portantveu de la C. N. T. de la Comarcal de Valls - Montblanch
(Periòdic bilingüe)

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 12 cts. exemplar
Número solet, 15 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 6 de Maig de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 31

EN AQUESTA HORA DE DOLOR

Serenitat i obediència als Comitès superiors de la C. N. T.

C. N. T. A. I. T.
Federació Local i Comarcal

A tots els Sindicats i militants

Devant la greu situació que viu Barcelona des del dilluns passat, aquests comitès local i comarcal fan avinent a tots els Sindicats i militants que en la seva actuació s'atenguin en absolut a les consignes del Comitè regional de la C. N. T. va transmetent per la ràdio.

**Serenitat companys,
Visca la unitat obrera devant el feixisme!**

Els Comitès

No hagáis un culto a los muertos.

En toda guerra civil como la que vivimos, hay muertos siempre. Los muertos, todos, absolutamente todos los muertos de la familia antifascista, todos tendrán la misma gloria; todos tendrán el mismo honor. Tal como os lo digo lo pienso; tal como os lo digo lo siento. Me comprendéis, me conocéis lo suficiente para pensar que en estos momentos solamente obra por impulso de mi liberrima voluntad, porque me conocéis bastante para estar convencidos de que nunca, ni antes, ni ahora, ni en el porvenir, nadie conseguirá en manera alguna arrancar de mis labios una declaración que no sea sentida.

Y ahora siento por mí, bajo el peso de la responsabilidad que vivo y declaro que los guardias que hoy han muerto, para mí son hermanos: me inclino ante ellos y los beso. Los antifascistas que han muerto, los anarquistas que han muerto, para mí son hermanos: me inclino ante ellos y los beso. Los socialistas que han muerto, para mí son hermanos.

Sí, después de decir esto, tengo de añadir que todos cuantos han muerto hoy, son mis hermanos: me inclino ante ellos y los beso. Son víctimas de la lucha antifascista y los beso a todos por igual.

¡Salud, camaradas, trabajadores de Cataluña!

Final del discurso de nuestro camarada García Oliver, Ministro de Justicia, pronunciado el martes por la noche desde la Generalidad.

La provocació portada a terme pel Director General de Seguretat a l'intentar el passat dilluns, l'ocupació de la Telefònica, ha donat lloc a la protesta violenta de les masses treballadores confederals de Barcelona que s'ha convertit en una onada de morbositat i bogeria posant-se front a front les forces antifeixistes i destruint-se mutuament com els més aferrissats enemics. Que aquest estat de coses no poden continuar, ho evidencia les ordres que els Comitès Regionals de la C. N. T. y de la U. G. T., per mitjà dels seus homes més prestigiosos han donat per la ràdio. Després de laborioses entrevistes el dimarts a la nit es va arribar a un acord entre U. G. T. i C. N. T. Aquest acord és, que tothom, el proletariat i Cossos armats es retiressin. Els cossos armats a les seves casernes i el proletariat als seus domicilis i centres sindicals. Però ahir al matí es reproduï la lluita fràctica. A les tres de la tarda es radiaven uns breus i patètics parlaments dels companys Vidiella per la U. G. T. i Vázquez per la C. N. T. els quals han ordenat l'abandonament dels carrers i el reincorporament dels obrers als tallers i fàbriques. A les deu de la vetlla es radiaven novament ordres de la C. N. T. pel company Pere Herrera i per Thoryo director de «Solidaridad Obrera» demanant amb angoixa l'acabament del vessament de sang proletària posant de relleu en tons esborronadors la tragèdia que viu Barcelona. Avui, a les 12 ha tornat a parlar el company Vidiella de la U.G.T. apremiant novament que es torni a la normalitat i tot seguit la company Montseny ha pronunciat un abrandat discurs ple de sentiment, de seny i d'exaltació a la unitat proletària en front del feixisme internacional. El discurs de la companya, extractat ve a dir així:

«La lluita entaulada als carrers de Barcelona no més pot beneficiar que el feixisme. La imposició d'un partits contra els altres, és una deshonra pels mateixos partits i per llurs homes que els orienten. S'ha

d'acabar sigui com sigui, la tragèdia de la retaguardia. 400 morts, 1000 ferits, famílies completament desfetes és el balanç d'aquesta lluita suïcida. S'han d'apartar de les organitzacions els responsables de la tragèdia de Catalunya, essent reemplaçats per homes de convicció moral els quals donaran la tònica d'austeritat politican necessària.

Es una vergonya pels catalans que per la nostra manifesta incapacitat de governar el govern central ens hagi pres l'Ordre Públic. Els homes responsables d'aquesta desonra, són agents provocadors al servei del feixisme que cal eliminar d'una vegada. S'ha d'acabar l'estripar carnets de les dues organitzacions germanes i la lluita contra la força pública.

La norma d'aquests moments a d'ésser de serenitat, comprensió i d'una estreta col·laboració per tal de desenmascarar als agents provocadors enrotllats en tots els Partits. Per tal de tallar possibles derivacions del conflicte s'han d'acabar amb les iniciatives personals i no han d'obeir-se altres consignes que les de les Organitzacions.

Acaba fent un crit a la unió de tots els partits, per tal d'estruir un règim d'igualtat i de justícia.»

Tots els companys que aquests dies de desbordament del mal són la màxima garantia de probitat i d'intel·ligència de la Confederació i per tant tenen d'ésser obeïdes les seves consignes trameses per ràdio i per altres conductes. ACCIÓ SINDICAL s'adhereix a aquestes consignes confederals de seny i de responsabilitat. No seríem dignes dels als destins de lliberació humana reservats al proletariat català, si en aquesta hora de desvari no ajudéssim al mateix a retrobar el verdader camí de la lluita antifeixista que és la fraternitat entre tots els obrers i homes liberals sense distinció de credos polítics.

cuenta que si el enemigo, bien formado a estas horas, sabe perfectamente lo que está ocurriendo, trata de concentrar sus fuerzas y puede hacerlo en nuestro frente, comprended todos, deciros todos, haceros todos la pregunta, de si será posible aguantarle, si será posible que el valladar que hasta el momento se ha opuesto en el frente de Aragón, el valladar de los pechos heroicos del proletariado, si este valladar está resquebrajado, ¿queréis decirme, camaradas, si este frente podrá aguantar los embates del enemigo?

Tenemos que terminar inmediatamente con lo que está ocurriendo aquí. Tenemos que terminar para que inmediatamente nuestros camaradas que están en el frente sepan que hemos tenido una visión de la gravedad del momento que se vive, y que puedan ya mirar con seguridad al enemigo solo, que no tenga que volver los ojos atrás porque aquí no nos entendemos. Demos todos esta sensación de unidad, que nadie olvide que no puede tolerarse, que no puede admitirse de ninguna de las formas, bajo ningún pretexto que los millares de víctimas, los miles de caídos desde el 19 de julio, que esas víctimas hayan resultado carne estérilmente inmolada, porque después el enemigo, por nuestra incapacidad, por no haber sido capaces de ponernos de acuerdo aquí en la retaguardia, no venga después el enemigo, no tenga que venir Franco a ponernos de acuerdo. Tened presente todos la situación grave que se plantea. Que no pueda haber ni un momento más esta sensación de hundimiento en la retaguardia, que no tenga esa seguridad el fascismo. Y que la tengamos nosotros en el triunfo, en la forma tan formidable como lo preveemos, pues por fin, después de diez meses de ensayos y pruebas, podemos ir ahora batiendo con nuestro Ejército eficiente, que le puede ir batiendo, repito, por todos los frentes.

Sabéis todos, que hasta Bilbao se concentraron las fuerzas fascistas, y sabéis todos también, que después de haber perdido terreno, ahora nuestras fuerzas, nuestros heroicos milicianos, que también en su retaguardia tuvieron sus problemas y han sabido liquidarlos, que hoy ya en el frente del Norte empieza a batirse el enemigo, a conquistar, palmo a palmo, el terreno que nos había arrebado. En estas condiciones, camaradas, observad bien que nuestra consigna para la obtención de este arreglo, ha de ser, antes que nada, es imprescindible, que cese el fuego.

Que nadie, absolutamente nadie, aprovechando este alto en el fuego, camaradas, intente conquistar posiciones. Que cada cual se mantenga en su lugar, pero en alto el fuego. Estamos aquí reunidos, vamos a discutir las horas que sean precisas: pero vamos a resolver, vamos a llegar a un acuerdo de conjunto

porque es obligado, porque el instinto de conservación, incluso, si no otra cosa, nos obliga a encontrar ese punto de coincidencia entre todas las fuerzas antifascistas que forman el Gobierno de la Generalidad de Cataluña.

¡Alto, pues, el fuego, camaradas! que nadie intente aprovecharse de la situación. Nosotros, aquí reunidos, particularmente la Comisión Ejecutiva de la U. G. T. y el Comité Nacional de la C. N. T., hemos venido aquí con rapidez para acabar la situación grave que se atravesaba en Cataluña y particularmente en Barcelona, venimos autorizados y con autoridad moral, puesto que estamos al margen de las pequeñas contiendas que aquí puedan existir. Venimos dispuestos a facilitar esa armonía, a facilitar que se encuentre un punto de coincidencia que termine con lo que, como decíamos aquí, sólo y exclusivamente tiene a beneficiar al enemigo común: al fascismo.

Camaradas anarquistas y de la C. N. T., trabajadores, pueblo antifascista en general: Sed capaces de estar a la altura de las circunstancias en estos momentos, como fuisteis capaces de estar a la altura de las circunstancias el 19 de julio histórico. No gastemos ni un gramo más de pólvora, que hace falta para el frente. Si no sois capaces de hacerlo así, tened presente que será Franco quien vendrá a imponerlo. Entonces no tendrá remedio y no habremos sabido satisfacer las esperanzas del proletariado internacional, y no habremos sabido vencer al fascismo, como es nuestro deber, y se nos podrá escupir por cobardes, por no haber sido capaces de afrontar la situación y haber vencido a quien tenemos la obligación de vencer.

¡Nada más, camaradas!

Habla Hernández Zancajo

Trabajadores de Cataluña, ciudadanos: en nombre de la Comisión Ejecutiva de la U. G. T., hemos venido a Barcelona a resolver el conflicto. Nuestro propósito no es seguramente imponer una solución conjuntamente los dos organismos nacionales. Estamos aquí reunidos para ver las condiciones precisas, para resolver vuestras necesidades, pero queremos haceros obsesos que la situación de delicadeza por la que atraviesa actualmente Cataluña, y especialmente Barcelona, tiene una repercusión internacional que nosotros estamos obligados a liquidar.

Quede para el fascismo en sus luchas intestinas y sangrientas, ocurridas en las zonas facciosas, el resolver a tiros la pretendida independencia española. Quede para los trabajadores, quede para todas las fuerzas antifascistas, seguir e imitar el ejemplo de los trabajadores asturianos, seguir e imitar el ejemplo de los ciudadanos vascos, seguir e imitar el ejemplo de los combatientes de Madrid, siguiendo e imitando el ejemplo de todas las fuerzas antifascistas, que, con una expresión idéntica, con un anhelo común, luchan por aplastar las fuerzas reaccionarias del fascismo extranjero. Las fuerzas antifascistas tienen que seguir el camino que se cristaliza en el pacto suscrito el Primero de Mayo que tan excelente acogida tuvo por todo el proletariado español.

La unidad del proletariado español debe realizarse con hechos. Nuestras diferencias ideológicas, nuestras diferencias tácticas, hemos de resolverlas a través de los organismos sindicales. Las contradicciones que puedan surgir en la comunión espiritual, en la interpretación de la Revolución, nosotros, como delegados, los organismos sociales debemos resolvérlos también. Camaradas todos, no olvidéis que Barcelona es hoy el punto de mira del mundo entero, no olvidéis que con nuestra actitud prestigiamos al enemigo que está en franca derrota. Tened presente que sólo la lucha de todo el proletariado unificado, lucha que está cristalizando en España, como ejemplo de dignidad, a despecho de todas las maniobras de agentes provocadores filtrados en nuestras filas, nos ha de llevar a la victoria republicana, pese a cuantos elementos quieran perturbar nuestra marcha victoriosa.

Todos los elementos productores, manuales e intelectuales, deben formar el cuadro como un solo hombre, en su victoria contra el fascismo. Camaradas todos, trabajadores todos, ¡Viva Cataluña! ¡Viva la República!

Los sindicalistas suecos en favor de nuestra C. N. T.

El Pleno nacional de S. A. C., manda sus saludos fraternales a los luchadores de España.

El Pleno anual de la S. A. C. saluda con orgullo y admiración la intervención de los anarco-sindicalistas españoles en la lucha contra el fascismo mundial. Desde que el fascismo italiano conquistó el Poder en 1923, la reacción fascista, apoyada por el capitalismo internacional, ha progresado sin interrupción, extendiendo su dominio y amenazando al movimiento obrero internacional. En los países donde la social-democracia estaba en el Poder, como Alemania y Austria, han triunfado igualmente los fascistas. El fascismo ha continuado su carrera triunfal, su organización ha crecido, el terror aumenta, su poderío toma vastas proporciones y en un país tras otro se estableció el peligro de

muerte para toda libertad y progreso. Parecía como si nada pudiera detener el avance del fascismo; como si el destino dispusiera que las masas proletarias, ansiosas de libertarse del yugo de la explotación capitalista, fueran aplastadas bajo la bota de la opresión y que el fascismo en todos los países conquistara el Poder.

En esta difícil situación surgió el anarco-sindicalismo español en la Historia y tomó la dirección de la lucha del proletariado contra el fascismo internacional. Su actuación tiene una importancia histórica. Sus héroes se sacrificaron en la lucha. Despues que el socialismo de partidos políticos ha llevado a la clase obrera a la derrota en un país tras otro, dió el

anarco-sindicalismo español al proletariado internacional, un ejemplo histórico sobre los métodos victoriosos de la lucha revolucionaria. Las masas obreras indecisas tuvieron nueva esperanza, nueva fe y nueva confianza en su propia fuerza. Se inició una nueva época de progreso.

Al mismo tiempo que el anarco-sindicalismo español con su noble tolerancia reunía al proletariado español en la lucha común, inició la liquidación del antiguo orden capitalista, y empezó una extensa colectivización de la industria, el campo y los servicios públicos. Por este proceder ha colocado los cimientos para una nueva ordenación socialista. Por esta intervención práctica, documenta la posibilidad que las organizaciones de los productores puedan construir ellos mismos la vida económica. Se desechará el totalismo estatal en su forma capitalista y «socialista» y se dió a los principios federalistas nueva vida para fomentar las aspiraciones eternas del hombre para su libertad.

El pleno de la S. A. C., envía por encima de la muralla erigida por los Estados fascistas y democráticos, a los hermanos españoles sus saludos y expresa su esperanza que la intervención de la España proletaria revolucionaria conducirá a una victoria definitiva sobre el fascismo.

Al mismo tiempo llama el Pleno a todos los obreros de Suecia, y principalmente a los sindicalistas del país, a continuar e intensificar la acción de ayuda que se realiza en los últimos meses.

Esta acción de ayuda debe incluir también la exigencia común que España tenga los mismos derechos que los demás países, manteniendo la integridad de su comercio y en la misma extensión con los demás países y el derecho para España a comprar armas para la defensa contra el enemigo común de la clase obrera, que es el fascismo internacional.

EL PLENO NACIONAL DE LA S. A. C.

Un Hospital de Sang a Valls

Después de laboriosos trámites que han donat un resultat completamente satisfactori, ha estat decretada la instalació a la nostra ciutat d'un hospital de Sang. El lloc asenyalat és el local d'Assistència Social (Casa dels vells), el qual segueix dictamen dels tècnics, reuneix magnífiques condicions per a instal·lar-hi comodament prop de 400 ferits.

Actualment una nombrosa brigada d'obrers, treballa febrilment per tal d'adoptar-lo el més rápidament possible a les necessitats d'assistència i guariment de ferits. S'han establert diferents torns de treball, la qual cosa fa preveure que les obres quedaran enllestides dintre breus dies.

Per aquest motiu, la quasi totalitat de vells que vivien en comunitat a l'esmentat establiment, dies passats foren traslladats de la nostra ciutat a una altra població. Els vells pertanyents de Valls i Comarca seran hostatjats als baixos de l'Hospital Comarcal. Amb la finalitat de proporcionar-los-hi les necessàries comoditats, ha estat adquirida una parcel·la de terra, colindant amb l'Hospital.

El camp exigeix mesures de socialització

Hem dit i repetit moltes vegades que el factor primordial de la victòria radicava al camp. Més encara, el camperol que des de llur infantesa ha viscut i ha treballat la terra, considerem que en aquesta hora àlgida de la història, ha d'ésser considerat com un milicià que defensa la causa de la revolució amb el mateix entusiasme i el mateix valor que la defensen els milicians als fronts de combat.

Fem aquesta afirmació, perquè sabem la estimació que tenen a la terra, els camperols que mai la han abandonat, i també perquè entenem que de la mateixa manera que no s'improvisa un bon mecànic, tampoc s'improvisa un bon camperol. Qui no té amor ni afecte a la terra, i ha de conviure a la mateixa, imposat per les circumstàncies o bé per l'imperatiu de l'ordre revolucionari, mai podrà produir la quantitat ni la qualitat que produeix i produiria el germà camperol si es trobés assistit i enlairat a la mateixa categoria de l'heroe de la revolució, que són: el company que treballa a les indústries nomenades de guerra i el germà que llur pit fa de barrera infranqueja als diferents fronts de combat.

Es que la terra no és indústria de guerra?

Pot tirar-se endavant la producció, sense disposar del suficient per mantenir les calories del cos? Evidentment, no. Si no és així, doncs, que s'espera per decretar la socialització de la terra, per tal que treballada en comú, doni el rendiment màxim, a semblança del que s'ha fet amb les mines i amb les indústries de guerra? Es potser menys important el problema sidero-metal·lúrgic que el de l'alimentació? Nosaltres afirmem que la guerra pot guanyar-se per una coordinació de totes les matèries destinades a la producció de material bèl·lic, però, també podem perdre la revolució si d'una manera premeditada no estructarem els camps i no establim lligans amb la producció industrial. Ha arribat el moment de la unitat revolucionària. Aquesta unitat ha de fer-se establint l'intercanvi entre el camp i la ciutat. No pot acceptar-se que a les capitals existeixin magatzems replens d'enes de treball i de gèneres, mentre els camperols no disposen dels mitjans més essencials per a cultivar la terra i per a poder viure decentment, conforme ho exigeixen els temps moderns i el propi

lligants amb la producció industrial. Ha arribat el moment de la unitat revolucionària. Aquesta unitat ha de fer-se establint l'intercanvi entre el camp i la ciutat. No pot acceptar-se que a les capitals existeixin magatzems replens d'enes de treball i de gèneres, mentre els camperols no disposen dels mitjans més essencials per a cultivar la terra i per a poder viure decentment, conforme ho exigeixen els temps moderns i el propi

lligants amb la producció industrial. Ha arribat el moment de la unitat revolucionària. Aquesta unitat ha de fer-se establint l'intercanvi entre el camp i la ciutat. No pot acceptar-se que a les capitals existeixin magatzems replens d'enes de treball i de gèneres, mentre els camperols no disposen dels mitjans més essencials per a cultivar la terra i per a poder viure decentment, conforme ho exigeixen els temps moderns i el propi

lligants amb la producció industrial. Ha arribat el moment de la unitat revolucionària. Aquesta unitat ha de fer-se establint l'intercanvi entre el camp i la ciutat. No pot acceptar-se que a les capitals existeixin magatzems replens d'enes de treball i de gèneres, mentre els camperols no disposen dels mitjans més essencials per a cultivar la terra i per a poder viure decentment, conforme ho exigeixen els temps moderns i el propi

lligants amb la producció industrial. Ha arribat el moment de la unitat revolucionària. Aquesta unitat ha de fer-se establint l'intercanvi entre el camp i la ciutat. No pot acceptar-se que a les capitals existeixin magatzems replens d'enes de treball i de gèneres, mentre els camperols no disposen dels mitjans més essencials per a cultivar la terra i per a poder viure decentment, conforme ho exigeixen els temps moderns i el propi

lligants amb la producció industrial. Ha arribat el moment de la unitat revolucionària. Aquesta unitat ha de fer-se establint l'intercanvi entre el camp i la ciutat. No pot acceptar-se que a les capitals existeixin magatzems replens d'enes de treball i de gèneres, mentre els camperols no disposen dels mitjans més essencials per a cultivar la terra i per a poder viure decentment, conforme ho exigeixen els temps moderns i el propi

moviment en marxa.

S'acusa d'egoista al camperol. Aquesta acusació es absurd. El camperol porta l'educació d'un segle de retracció. Vol dir això, que segueix aferrat a la rutina, i si vegeta en llur apatia, es degut al pauperisme a que el tenia sotmès l'imperi religiós i el propi sistema capitalista. I també perquè l'Estat lluny de protegir-lo, l'havia tractat sempre amb desconsideració. Res té d'estranys que el camperol acostumat a malfiar-se de tothom, pels continuats atropells que havia estat objecte, es mostri refreçat a tota innovació? Per aquest motiu el problema del camp exigeix una aproximació i una elevació cultural del camperol. I que nosaltres sapiguem només existeix un mitjà: la integral socialització de tota la terra, establint les comunitats d'homes lliures, dintre de la lliure Ibèria. Prou obrers de la U. G. T. o de la C. N. T. D'avui en endavant només han d'exsistir que productors lliures. Productors lliures dintris d'una societat de llibertat i igualtat.

MAROTO HA ESTAT ALLIBERAT

La premsa del dimarts ens donava la grata nova que el company Maroto, el creador de la Columna Maroto-Burguete, que tant brillantment actuà a Sierra Nevada, havia estat posat en llibertat a Almeria.

L'atropell comés contra el nostre company queda demostrat recobrant aquest la llibertat. Aquest ha d'ésser l'últim empresonament contra un militant antifeixista sense justificació de causa obeint únicament al caprici i a les passions de qualsevol Moron erigit en dictadoret provincial. La guerra i la revolució necessita de tots els seus homes i no és just, ni procedent, pugui ésser eliminats estúpidament com ho fou el company Maroto.

Rebi Maroto la nostra més cordial enhorabona.

Trabajadores de Cataluña! Seamos dignos de su confianza y procuremos en lo sucesivo no defraudarlos con conductas engañosas. De una vez y para siempre: //Serenidad y conciencia!!

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARMÉ

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, ex-Caserna de cavalleria, telèfon 55, VALLS

La Comissió

L'afer de Proveïments a Valls

Són intolerables i d'extraordinària gravetat els fets que estan succeint arreu de Catalunya relacionats amb l'actuació de la Conselleria de Proveïments, els quals palesen que els orientadors de l'esmentada Conselleria o bé actuen amb una manifesta incapacitat i en cas contrari, algú està interessat en actuar amb tota la mala intenció. Ens explicarem:

La setmana passada la Conselleria de Proveïments de l'Ajuntament de Valls d'acord amb el Sindicat «Societat Agrícola» de la mateixa, efectuaren a França, una operació de compensació d'avellanes i ametles, amb productes alimenticis, com sucre, bacallà, fasols, cafè i farina, aquesta operació es feia principalment per la farina, de la qual cosa estem força mancats.

Després de seguir tots els tràmits reglamentaris i autoritzat l'Ajuntament de Valls per la Conselleria d'Economia i Consell del Comerç Exterior de dit Departament, el qual hi estan representades les Conselleries d'Agricultura, Finances i Proveïments i que per aprovar una exportació o importació han de discutir-la i estudiar-la abans que sigui autoritzada qualsevulla operació. Doncs, bé, després de efectuats tots aquests tràmits que no són pocs, es van trobar els companys de Proveïments de Valls que la patum de Delegat Comarcal de Proveïments de Figueras no li donava la gana de deixar passar els camions carregats de queviures de retorn de França, quan a la frontera havíem complert tots els requisits indispensables amb la Duana espanyola, i per tant podíem circular lliurement per tot Catalunya i Espanya, s'hi hagués convingut.

El flamenc delegat—així el podem nomenar, degut a la xulesca actitud que adoptà a l'arribar els camions a Figueras—el qual mentint descaradament a l'Inspeció de Carrabiners féu que aquests sortissin a la carretera amb el fons a la mà i la bala a la recambrera a punt de disparar, dient que érem uns incontrolats i que no havíem pagat drets de Duana i que volíem passar per la força—que tan mal us en feia ell—. Per a justificar la seva actitud digué que que s'amparava amb una disposició que fou promulgada el 25 de Desembre passat, si mal no recordo, la qual prohibeix als Ajuntaments, Sindicats o altres entitats, el poder fer intercanvis amb

l'estrange, només està autoritzada la Conselleria de Proveïments de la Generalitat detentada fins ara pel senyor Comorera, els delegats comarcals de la qual, naturalment també són del P.S.U.C., almenys el de Figueras se l'hi conegia per les moltes insignies que lluïa. El graciós del cas és que la llei, pel que es veu, l'estiren i arroacen a mida del seu gust, tota vegada que vuit dies abans el mateix Ajuntament amb setze camions—aquest viatge només anaven vuit—el mateix delegat no els va saber veure, suposem que la llei existia igualment. El viatge es desenrotllà perfectament bé, la qual cosa demostra que la seva actitud no obereix a altra mòbil que és per tal de justificar el sou que cobren una dotzena i mitja almenys de ganàpies, entre la Junquera i Figueras, perquè si l'operació no es podia fer l'altra dia tampoc es podien fer la setmana anterior, les de Valls, Granollers i altres pobles que com nosaltres acudeixen a l'esmentada població fronteriza a fer operacions d'aquesta mena.

Comorera ha demostrat la seva incapacitat amb el nomenament dels delegats comarcals de Proveïments, la missió dels quals, és la de suministrar queviures a tots els pobles de llur demarcació respectiva. I es dóna el cas paradoxal que Valls i comarca si s'hagués confiat del que suministrarien, ja faria temps que tindriem les barres al sostre, com vulgarment es diu, doncs amb quatre o cinc mesos de la seva actuació han arribat pel seu conducte, cinc vagons de patates, una dotzena de cascós d'arenjadons i dos barrils de mantega. Constitueix un prestatge al company delegat de Valls, la nostra accusació va contra l'organització general de Proveïments. Tot això per repartir-ho entre els 28 pobles de Valls i comarca. Si a Valls hi ha encara poc o molt de pa i altre menjar, és degut als esforços dels homes responsables de la C.N.T. que des del lloc que ocupen han donat tota classe de facilitats per tal que es portés a terme aquesta operació de compensació de productes.

El cavall de batalla que es fa servir per portar a terme certes maniobres, és argumentat que si procedissin així, cada poble i comarca, solament menjarien aquells pobles que com el nostre, són rics en productes d'exportació

Seria hora que amb el canvi del titular de la Conselleria de Proveïments es seguís una política diferent de la que s'ha vingut seguint fins ara, seria amb profit de tots i de la causa antifeixista.

Tot l'exposat és el que ha passat i que de no subsanar-se pot succeir pitjor.

Perdona lector si m'he extès un xic massa, però, el poble ha de saber la veritat sobre l'actuació de tots, per tal que pugui jutjar a cada ú com es mereixi.

A. H. B.

Valls, Abril del 1937.

Atención Mujeres

Dándonos cuenta de la importancia que tiene la mujer en esta lucha fraticida y la responsabilidad del día de mañana en la educación de nuestros hijos, para que estos tengan la cultura y moral que corresponda al ser humano, nos falta a nosotras, compañeras, estar preparadas en un sentido ideológico, y a tal fin, nosotras, sintiendo este espíritu libertario y creyendo que es hora ya de que la mujer luche por la nueva estructuración Social, hemos creado en esta ciudad el grupo de MUJERES LIBRES.

Compañeras, las puertas del grupo de Mujeres Libres están abiertas para todas las que sentís este hermoso Ideal.

Os saluda anarquicamente, por el grupo de Mujeres Libres.

La Junta

Obreros, el vostre diari és:

Solidaridad Obrera

TRANSPORTS COLLECTIVITZATS
C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.
VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.
Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ
BALDRIC, 38 VALLS

CAL DEPURAR ELS SINDICATS

Abans del 19 de Juliol hi havia molta gent que no estava controlada per cap Central Sindical. Després d'aquesta data, i amb motiu de col·laborar les Sindicals a la direcció del Govern, va ésser promulgat un decret el qual estableix la sindicació forçosa per a tots aquells ciutats que desenrotlessin unes activitats de treball.

Amb la promulgació d'aquest decret, les dues Centrals sindicals, van veure la manera fàcil d'engrossir llurs quadres, sense mirar ni analitzar, si els nous afiliats eren dignes d'ostentar un carnet. Val a dir però, que la U.G.T. ha estat la central sindical que, de la vigència del decret de referència, n'ha tret un resultat més positiu.

Abans del 19 de Juliol la U.G.T. de fet no existia a Catalunya, com tampoc a l'Aragó. Passada aquella gloriosa data, a un i altre lloc, la U.G.T. ha guanyat posicions. Per què aquest floreixement? La resposta que jo m'he fet és clara i gens duptosa. Abans del 19 Juliol qui no estava enquadrat en cap Central Sindical, era perquè no sentia el moviment obrerista, la qual cosa vol dir, que estaven d'accord amb la política que llavors es desenvolupava. Política de dreta o bé d'esquerra, segons les circumstàncies aconsellaven.

Al promulgar-se el decret de sindicació forçosa, aquesta gent no sabien un borall d'anarquisme ni de sindicalisme, per la senzilla raó, que mai havien sentit la lluita sindical. Llavors van pensar que havia arribat el moment d'enquadrar-se en una de les dues Centrals Sindicals, tota vegada que si no ho feien així, la fina intuïció del poble els podia demanar comptes de llur actuació passada. I aquesta gent, mancada d'ideal i negada en tots conceptes, ha vist en el trancurs del temps, que l'actuació moderada de la U.G.T. a Catalunya s'adeia en llur manera d'ésser, i han format a to-

ta pressa una delegació allà on no ha existit.

Aquest fet, tolerat i acceptat pels dirigents de la U.G.T., ha creat —sobretot a les petites localitats— un estat de tivantor entre els afiliats de les dues centrals sindicals. Els motius són clars. Mentre els vertaders obrers s'esforcen a empênyer la revolució endavant, els incontrolats fins el 19 de Juliol, prenen mediotitzar-la i fins i tot ofegar-la.

Jo crec que això no pot continuar. Per la bona marxa de la revolució triomfant, s'imposa l'urgent depuració de les dues Centrals germanes. Sota la immunitat d'un carnet, avui s'hi amaga un feixista o un incontrolat, quan la responsabilitat de l'hora present, només hauria de permetre l'ostenació de carnets als homes autènticament revolucionaris.

No podem permetre que els anti-revolucionaris sabotegin la nostra revolució. Per això urgeix que siguin retirats els carnets sindicals de les mans de gent duptosa, establint al seu lloc, una senzilla tarja de cotització. Posar a la pràctica aquesta mesura sanitària, és cosa simplificada. Sortosament així tots ens coneixem.

R. JUNCOSA
Loscos, abril del 1937.

MERCAT AGRICOLA

Preus de mercaderies per la present setmana

Avellana comuna	120'00 pts	58'5 quil.
» negreta	140'00	» »
Ametlla mollar	130'00	50'5 »
» llargueta	75'00	40 »
» esperança	70'00	» »
» comu	67'00	» »
» marcona	70'00	» »
Blat	105'00	100 »
Ordi	110'00	» »
Civada	105'00	» »
Erp	60'00	» »
Faves	80'00	» »
Guises	110'00	» »
Morecs	150'00	» »
Veces	90'00	» »
Garrofes	19'00	40 »
Farina 1.ª	115'00	100 »

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

Transports Col·lectius

C. N. T. A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus **Tarragona**
Lleida **Barcelona**

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

ACCIO SINDICAL

Ateneu Sindicalista Llibertari

Aquest Ateneu fa avinent a tots els seus militants que en aquesta hora greu que viu el proletariat català compleixen en absolut, i facin complir, les consignes donades pel Comitè Regional de la C. N. T. per mitjà de la radi per tal que sigui restablerta amb la màxima urgència la pau i la cordialitat entre la classe treballadora i les forces antifeixistes en aquesta hora de perill que viu el nostre poble.

Comprendió, lealtat i obediència a les consignes del Comitè Regional de la C. N. T.

La Junta

Els amics d'ACCIO SINDICAL

Nosaltres també tenim els nostres amics, com els tenen Mèxic, Rússia, i altres pobles.

Els nostres amics, són les nostres joventuts; però no les joventuts de reragua que es passen el temps jugant a revolucionaris i discutint biçantinismes estèrius. Els nostres amics són les joventuts ardentes, generoses, intel·lèctives i treballadores que empenyudes per l'afany de l'aaixafament del feixisme i arborades per l'ideal de manumissió humana de la Confederació, van deixar l'escalf de llurs llars per al front de la guerra social als camps d'Aragó. I aquestes joventuts heroiques són els nostres amics, els amics d'ACCIO SINDICAL.

Ecls han sabut de les nostres dificultats, de l'obstrucció incomprendible trobada al nostre desenrotlllo, i ells, que ens coneixen que saben amb quants esforços i sacrificis els militants de l'Ateneu Sindicalista Llibertari hem pogut aconseguir la sortida del nostre periòdic, per fer-ne un digno portant-veu confederal, s'han afanyat a enviar-nos la seva ajuda entusiasta i generosa, pròpia de la joventut moralment sana i forta.

Fa unes setmanes fou el company Palau qui ens enviava 300 pessetes producte de la subscripció oberta a la seva Centúria, ara acaben de rebre del company Magrinyà 500 pessetes, recaudades entre els companys de la Centúria que comanda el company Compte. Demés tant una Centúria com l'altra es fan càrec d'un paquet del nostre setmanari el qual ha fet que haguem pogut estabilitzar la regularitat de la seva publicació posada en perill per la baixa d'uns paquets i pel refús de pagament d'uns deutes fets completament sintomàtics que algun dia posarem a coneixement dels nostres lectors i de qui deu saber-ho.

Vagi la nostra més efussiva abraçada als companys confederals del front d'Aragó, una abraçada ampla i forta com és ampla i forta la nostra fe en el pervindre de la gloria Confederal Nacional del Treball.

EDITORIAL

Els pertorbadors de l'ordre

Es veu parlant molt dels pertorbadors de l'ordre i cosa estranya, tots aquests ploraners senyalen, encara que no l'anomenin, com a fomentadora i causant dels desordres ocorreguts en alguns indrets de Catalunya a la C. N. T. Es així, tal com prenen que sigui els nostres detractors?

L'ordre revolucionari d'avui no pot ésser, de cap manera, igual que l'ordre anterior al 19 de juliol. L'ordre d'abans no era res més que l'arbitrarietat i el silenci imposats a les classes treballadores pel Poder exercit pel capitalisme i pels seus servidors. I l'ordre d'avui no pot ésser això que era abans. L'ordre d'avui ha d'ésser el lliure determini de les classes treballadores en la seva lluita contra el feixisme—capitalisme, no ho oblideu—i en la seva construcció socialista. Tot quant s'oposa a aquesta marxa dolorosa i conscient del proletariat en el front de guerra i en el front del treball, va contra el nou ordre, i és un pertorbador de l'ordre revolucionari. I qui són els pertorbadors d'aquest ordre? La Confederació, no, de cap manera.

La Confederació des del primer moment de l'aixecament feixista ha contribuït d'una manera preponderant, majoritària a la guerra i a l'endegament de l'economia a la reraguarda per tal de fer que la guerra es pugui guanyar, i per què així fos, ha ocupat les indústries bàsiques abandonades pels seus antics patrons i ha col·lectivitzat les mateixes sota el control directe dels Sindicats.

Però aquesta tasca que fou respectada als primers mesos, avui és obstaculitzada per sectors antifeixistes que formen part del Consell de la Generalitat. I molts dels desordres ocorreguts a Catalunya són fruit d'aquesta obstrucció anti-socialista per part dels sectors republicans que veuen com se'ls acaben les possibilitats de continuar mangonejant el Poder, com succeïa abans del 19 de juliol, i per part dels militants del P. S. U. C., d'espiritu petit-burgès, cacics de la U. G. T. que mal-encaminen als obrers de la Central germana a lluites fratides contra el proletariat revolucionari confederal. Perquè la quasi totalitat dels incidents ocorreguts al camp català han estat produits per l'obstrucció dels propietaris refugiats a la U. G. T. al desenroillament normal de les col·lectivitats agrícoles propugnades pels camperols revolucionaris desitjosos de contribuir a aquesta obra gegantina d'edificació socialista. Però tots aquests incidents s'anaven resolent el més satisfactoriament possible degut al tacte dels nostres Comitès superiors i al sentit de responsabilitat revolucionària dels companys que actuen als Cossos armats que junt amb el proletariat van contribuir a l'aplastament del feixisme. I ha arribat el moment que aquest equilibri entre la força revolucionària confederal i la força conservadora dels republicans i P. S. U. C. s'ha trencat per obra del despotisme policial d'aquest subjecte que, per a vergonya del proletariat català ostenta el càrrec de Director General de Seguretat.

Amb una aparatositat insultant per la dignitat dels companys de Comunicacions, Rodriguez (a) Manco es presentà el dilluns passat a la tarda capitanejant un fort escamot de Guàrdies Nacionals i d'Assalt per incrustar-se violentament de la Telefònica de Barcelona en plena plaça de Catalunya. Als primers moments desarmaren els companys dels pisos primers; però els companys dels pisos superior es defensaren i els guàrdies no pogueren complir les ordres del Manco, d'ocupar per la força la Telefònica controlada per un Comitè format per la U. G. T. i C. N. T. Naturalment alarmat, el proletariat de Barcelona i barriades va deixar la seua per posar-se a la defensiva contra possibles agressions de qui no sap ser honor en el lloc de comandament de les forces que avui no poden tenir cap més missió que la de fer respectar l'ordre revolucionari establert pel proletariat, cosa no had'oblidat cap dels sectors que componen el Consell de la Generalitat.

I tot el que ha succeït a Barcelona a partir del dilluns, és fill de l'ambient que s'ha anat formant entorn d'aquesta suïcida competència sindical i de l'espiritu anti-socialista del P. S. U. C., que ha fet possible que la U. G. T., una organització de classe, pugui haver apadrinat per un lloc de tanta responsabilitat com és la Direcció General de Seguretat, a un subjecte que no resistiria la més petita investigació del seu passat, tota vegada que serien trobats sobrats motius per ésser expulsat de qualsevulla organització obrera, com és Eusebi Rodriguez (a) Manco, tant conegut pel proletariat de les comarques de Tarragona per les seves malifetes durant els anys 1918-1922.

Ministerio de Agricultura

Breves instrucciones para el cultivo de la soja

Dentro de muy pocos días se recibirán cargamentos de semilla de soja leguminosa de gran valor nutritivo, cuyo cultivo interesa en gran manera a este Ministerio fomentar y dar a conocer entre los agricultores de la zona leal al Gobierno legítimo, por las innumerables ventajas que ofrece su producción.

En la actualidad se está editando un folleto de divulgación de las características y propiedades de la soja, el cual será convenientemente distribuido con oportunidad. Mientras sale a la luz esta publicación, y al objeto de dar a conocer los procedimientos de siembra y recolección, a continuación se citan unas instrucciones de gran utilidad para todos los agricultores, sobre el cultivo de la soja.

DONDE SE DEBE SEMBRAR LA SOJA.— De una manera general se puede afirmar que la soja tiene como límites de cultivo los de la vid y

del maíz, y requiere suelos ricos en cal. Por lo tanto, es muy extensa el área en que se puede plantar este cultivo, con verdadero éxito.

Prácticamente, podemos considerar como tierras aptas para soja, todas aquellas donde se han sembrado habichuelas, guisantes, lentejas, habas, garbanzos, alfalfa y maíz.

CUANDO SE DEBE SEMBRAR LA SOJA.— Esta planta necesita de muchas calorías para su completo desarrollo, y está, pues, indicada para ocupar en la rotación una época que va de abril a octubre.

Las variedades de secano que resisten bastante bien la sequía, exigen en las siembras que el terreno esté en «sazón».

En los regadíos es donde, de momento, se deben generalizar las siembras de soja, para obtener un mayor y seguro rendimiento, con miras a la economía de la guerra. Se debe aprovechar una época de siembra como si se fueran a cultivar habichuelas, guisantes de primavera o cacahuetes.

COMO SE DEBE SEMBRAR LA SOJA.— Después de unas labores preparatorias que son análogas a las exigidas por el cultivo del maíz y de

las leguminosas corrientes, se siembra a golpes o avoleo. A voleo, se debe sembrar para forrajes. Las siembras a golpes, en caballones, como se hace en Levante, debe observar las siguientes normas:

Separación entre líneas . . 60 cm.
» de hoyos entre una misma línea. . . . 60 »
Número de semillas en cada hoyo, de . . . . 4 a 5

Con este marco de siembra, se necesita, por hectárea, de 40 a 60 kilos de semilla.

La profundidad de siembra, está en relación con la clase de terreno, sus condiciones laborales y tamaño de las semillas. En suelos ligeros, arenosos, la profundidad de la siembra debe ser de 5 a 7 centímetros. En terrenos compactos, arcillosos, esta profundidad conviene reducirla a 3 o 4 centímetros.

Con semillas pequeñas, estas profundidades de siembra deben ser algo menores, pudiendo quedar reducidas a cerca de unas dos terceras partes.

LABORES DESPUES DE LA SIEMBRA.— Ordinariamente, las semillas germinan en pocos días. Antes de que los brotes salgan fuera, se realizan ligeros rastrilleos para romper

los terrenos, cuando se observa que los brotes salen con dificultad.

Ya salida la planta, cuando alcanza un desarrollo de un palmo aproximadamente, se aclaran y se hacen escarcas y un par de binas. Las escardas conviene que continúen hasta la época de la floración.

RECOLECCION.— Cuando la finalidad es la de aprovechar las semillas, se siegan las plantas en su completa madurez, y se colocan en pequeños montones, durante cuatro o cinco días en la era. Si la siega se efectúa con máquinas, conviene anticiparla y darle más tiempo en las gavillas para solear.

La trilla es la corriente, como la que se realiza con granos semejantes, tales como guisantes y lentejas, así como las operaciones de limpieza por criba o de paleando al aire.

Al almacenarla, la semilla debe estar seca para evitar que sea atacada por los gusanos y conseguir que se conserve en perfecto estado de senesamiento.

La primera condició del militant confederal és saber obeir. La força moral de la C. N. T. consisteix que els seus Comitès siguin obeïts. Per què així sigui, són nomenats per les Assemblees.

Irreverencias

«Suiza se niega a recibir refugiados fascistas.»

Teme, y con razón, que dejen exhaustas las urbes de sus famosas vacas.

***

«De las cincuenta naves de la Fábrica Nacional de Armas, sólo diez se mantienen en pie.»

Se quedan sin naves y jamás tuvieron honra.

***

«Los campesinos bávaros se niegan a entregar su trigo a Hitler.»

Es que el Führer es superbávaro.

***

«El acorazado alemán «Leipzig» actúa de espía al servicio de los facciosos.»

De alcahueta de hetairas de menor cuantía.

***

«Franco protesta.»

¿Porque le han protestado las letras a plazo fijo?

***

«León Degrelle ante los tribunales.»

«El coronel La Rocque ante la policía correccional.»

Pero, ¿han visto un solo jefe fascista que no sea presidiable?

***

«Se han reunido los expertos a fin de estudiar la retirada de los voluntarios extranjeros.»

Han hallado tema para otros nueve meses y, al final de ellos ... otro parte de los montes. ¡Magnífico!

GOLIAT

los terrenos, cuando se observa que los brotes salen con dificultad.

Ya salida la planta, cuando alcanza un desarrollo de un palmo aproximadamente, se aclaran y se hacen escarcas y un par de binas. Las escardas conviene que continúen hasta la época de la floración.

RECOLECCION.— Cuando la finalidad es la de aprovechar las semillas, se siegan las plantas en su completa madurez, y se colocan en pequeños montones, durante cuatro o cinco días en la era. Si la siega se efectúa con máquinas, conviene anticiparla y darle más tiempo en las gavillas para solear.

La trilla es la corriente, como la que se realiza con granos semejantes, tales como guisantes y lentejas, así como las operaciones de limpieza por criba o de paleando al aire.

Al almacenarla, la semilla debe estar seca para evitar que sea atacada por los gusanos y conseguir que se conserve en perfecto estado de senesamiento.

AE

ARCHIVOS ESTATALES